

Kaks õhtut „Estonia“ talveaias

Puccini lühiooper „Õde Angelica“ konservatooriumi ooperistuudiolt esietendus 7. märtsil

Konservatooriumi ooperistuudio tuli pühapäeva õhtul välja juba üsna raske pähkliga, kus jagus naislauljatele nii koore, keerulisi ansambleid kui ka dramaatilisi sooloosi.

Muusikalise juhi ja kontsertmeistri Ellen Maiste töö lauljatega paistis olevat põhjalik, osad olid sisuliselt selgepiirilised ja muusikaliselt täpse väl-

jaarendusega. Arne Miku lavastuse põhijooneks oli sellele ooperile nii sobiv staatilisus. Minimaalsed liikumised lasid tõusta esile nunnade sisemiselt rahul ja väarikusel. Peategelase Õde Angelica traagika oli lahendatud samuti nappide vahenditega. Paari prožektoriga oli suudetud teha huvitav (ja muusikat toetav) valgustus.

Esiplaanile tõusis sellega esitajate vokaalne külg. Ellen Maiste väga pehmelt esitatud saatepartii toetas lauljaid äärmiselt tähelepanelikult, isegi sisse näidata jõudis ta mõnes kohas.

Nimiosa laulis Mare Väli, vägeva häälematerjaliga laulja, kellest võib aimata tulevast tõeliselt dramaatilist mezzot. Õde Angelica roll oli tal sisuliselt

hästi tunnetatud ja mängitud, ent vokaalselt oli partiis tema jaoks liiga palju kõrget tessituuri. Ülemise registri veel vähene valdamine mõjus nii tooni kvaliteedile kui pingeliste pikkade nootide väljapidamisele. Sama rolli esitab ka Eveli Heinapuu, kelle esietendus tuleb sel neljapäeval.

Natalja Trošina uhke ja kalgi Tadi osas oli hääleliselt ühtlasem, aga Puccini jaoks veidi slaaviliku laulmismaneeriga.

Teistest osadest paistsid silma puhta intonatsiooni ja muusikalise esitusega Pirjo Kauge (Genovieffa) ja ilusa ümara tooniga sopran Tiiu Kütt (Andidekoguja).

Neil neljal oli ka teistest kor-

rektsem itaalia keel. Ülejäänutel puudusid hellilised kaashäälikud, vokaalid olid meie moodi kõik ühtviisi lahtised — vajab ju itaalia keel eesti keelest tunduvalt aktiivsemat hääldust.

Koorid ja ansamblid esitati püüdnult. Alguses olid need küll kena tooniga, ent kõrged noodid (eriti fraaside lõppudes) jäid madalaiks. Komplitseeritud lõpukoor kippus jääma haraliseks. Seal oli täiesti põhjendatud aga ühe osatäitja asumine dirigendikohale.

Kokkuvõttes oli see etendus tegevustikult ja esitusmaneerilt talveaeda väga sobiv ja oleks esinemispraktika mõttes kasulik edaspidisesse mängukavasse planeerida.

Pille Palm



Stseen lavastusest „Õde Angelica“.